Nr. 50. **Pszczyna,** dnia 12 grudnia **1936.**

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Część urzędowa.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 29 września 1936 r.
o odroczeniu eksmisyj z lokali handlowych i przemysłowych.

Ciąg dalszy.

Art. 3. W okresie do dnia 31 marca 1939 r. wypowiedzenie najmu lokali handlowych i przemysłowych, których najem trwał nie krócej niż lat pięć, może nastąpić przez wynajmującego jedynie na sześć miesięcy naprzód na koniec kwartału kalendarzowego.

Art. 4. (1) Przepisów dekretu niniejszego nie stosuje się, jeżeli wynajmujący odstąpił od umowy najmu z przyczyn, przewidzianych w art. 382 i 388 kodeksu zobowiązań, bądź jeżeli opróżnienie lokalu potrzebne jest wynajmującemu dla wzniesienia nowej budowli.

(2) Najemca traci prawo do korzystania z udzielonego mu odroczenia terminu wydania przedmiotu najmu, jeżeli po udzieleniu odroczenia nastąpią wymienione w ust. (1) okoliczności, wyłączające stosowanie przepisów dekretu niniejszego.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego poruczа się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: Sławoj Składkowski
Minister Sprawiedliwości: W. Grabowski

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. z dnia 20 listopada 1936 r. Nr. 33, poz. 236).

MINISTERSTWO SKARBU
Warszawa
dnia 5 listopada 1936 r.
L. D. II. 27628/1/36.

Do
Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Okólnikiem z dnia 25 sierpnia r. b. Nr. D. II. 20306/1/36 w sprawie przyjmowania przez władze i urzędy państwowe na wadia kaucje obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) obligacyj tej pożyczki została ustalona na złotych 42 za 100 złotych wartości imiennej.

Okólnik powyższy Ministerstwo Skarbu niniejszym zmienia w części, dotyczącej wartości

depozytowej i ustala rzeczoną wartość depozytową (wadialną i kaucyjną) obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej na złotych 55 (pięćdziesiąt pięć) za 100 złotych wartości imiennej.

(—) MINKOWSKI
Zastępca Dyrektora Departamentu

(Przedruk z Gaz. Urzęd. Woj. Śląskiego z dnia 21 listopada 1936 r. Nr. 36, poz. 3.)

Ministerstwo Skarbu.
L. D. I. 70007/3/36.

Warszawa, dnia 17 października 1936 r.

W sprawie powierzania robót wchodzących w zakres rzemiosł.

Do
Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł i Wydziału Skarbowego w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim.

Przepisy prawa przemysłowego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468 w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350) postanawiają, że trudnić się rzemiosłem można dopiero po uzyskaniu karty rzemieślniczej, którą wydają władze przemysłowe I. instancji po wykazaniu się przez petenta posiadaniem odpowiedniego uzdolnienia zawodowego.

Przepis powyższy nie jest ściśle przestrzegany przez znaczną ilość osób prowadzących samoistnie rzemiosło. Przyczyną tego jest w przeważnej ilości wypadków brak odpowiednich kwalifikacyj zawodowych, wymaganych do uzyskania karty rzemieślniczej. Mimo to osoby prowadzące nielegalnie rzemiosło podejmują się wszelkich prac, częstokroć nawet b. poważnych, którym w wielu wypadkach sprostać nie mogą, wywołując swą działalnością rozgoryczenie rzemiosła legalnego, widzącego w rzemiośle nielegalnym niebezpiecznego konkurenta, który nie ponosząc ciężarów publicznych, zwycięża rzemiosło legalne swą ceną, podważając równocześnie jakością wykonanej roboty zaufanie społeczeństwa do całego rzemiosła.

Zaznaczyć przy tym należy, że ten stan rzeczy, będący jawnym łamaniem przepisów, zawiera w sobie niebezpieczenstwo obniżenia poziomu rzemiosła, pociągając za sobą równocześnie poważne straty w gospodarstwie społecznym, wywołane niefachowością osób trudniących się rzemiosłem. Pozornie niska bowiem cena, wskutek nieumiejętnego wykonywania prac łączy się zwykle z poważnymi stratami materialnymi, a często nawet z niebezpieczeństwem zdrowia i życia ludzkiego.

Z memoriałów i skarg, napływających do Ministerstwa Przemysłu i Handlu od związków i stowarzyszeń rzemieślniczych wynika, że brak należytego zrozumienia powyższych zagadnień daje się zauważyć nie tylko w szerokich rzeszach społeczeństwa, lecz także w instytucjach publicznych, które ulegając sugestii pozornie niskich cen, powierzają wykonywanie robót rzemieślniczych osobom niefachowym i nielegalnie trudniącym się rzemiosłem.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zarządza, by przy powierzaniu robót wchodzących w zakres rzemiosł wymienionych w art. 142 w.w. prawa przemysłowego, wymagane było posiadanie przez oferentów kart rzemieślniczych.

Dyrektor Departamentu
(—) M. Węgrzynowski.

(Przedruk z Gaz. Urzęd. Woj. Śląskiego z dnia 21 listopada 1936 r. Nr. 11.)

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Warszawa

OKÓLNIK Nr. 95

z dnia 24 września 1936 r.
(II-P. 4737/36)

w sprawie opłat stemplowych od wyciągów z akt stanu cywilnego.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 16 lipca 1936 r. Nr. D. V. 48819/5/36 powiadomiło, że wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, wydane osobom, wymienionym w art. 144 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 z 1935 roku, poz. 404) a w szczególności kiero-

wnictwom publicznych szkół powszechnych (państwowych względnie samorządowych) na skutek urzędowego zapotrzebowania przez te kierownictwa, są wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 160 (pkt. 3) powołanej ustawy.

Ponieważ jednak rodzice dzieci szkolnych nie należą do osób wymienionych w art. 144 (punkty 1—5), wyciągi i inne świadectwa, wydane rodzicom nawet w celu przedłożenia tych wyciągów władzom szkolnym, podlegają normalnej opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 155 powołanej ustawy.

Powyższe wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu należy podać do wiadomości kierownictw publicznych szkół powszechnych dla celów związanych z wykonaniem i kontrolą obowiązku szkolnego z zaznaczeniem, że kierownictwa publicznych szkół powszechnych mogą stosować procedurę, o której mowa w ustępie pierwszym, tylko wyjątkowo w przypadkach istotnej potrzeby, a w szczególności także w razie notorycznego ubóstwa rodziców.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. M. Polak.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. z dnia 30 listopada 1936 r. Nr. 34, poz. 241).

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 listopada 1936 r.

o akcji zimowej pomocy bezrobotnym — wstrzymanie zbiórek publicznych.

(Nr. AP. 2-130)

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W ślad za tutejszym pismem okólnym z dnia 24. X. r. b. Nr. AP. 2-130, dotyczącym wstrzymania zbiórek publicznych w czasokresie od 25. X. do 18. XI. 1936 r. włącznie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza na prośbę Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym, w związku z jego akcją, wstrzymanie w terminie do dnia 15 stycznia 1937 r. włącznie wszystkich zbiórek publicznych na obszarze całego Państwa.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy akcji, związanej z uczczeniem pamięci Marszałka J. Piłsudskiego oraz zbiórek publicznych na rzecz F. O. N., F. O. M. i Polskiego Białego Krzyża.

Podając powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o niewydawanie innym organizacjom zezwoleń na zbiórkę publiczną na okres wyżej wskazany. Organizacjom, które uzyskały już pozwolenia może być przesunięty termin zbiórki na czas po upływie omawianej akcji zbiórkowej na rzecz bezrobotnych.

(—) Michałowski
Dyrektor Departamentu

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr. 90, poz. 625).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 listopada 1936 r.

o niszczeniu odpisów protestów weksli i czeków.

Na podstawie art. 94 ust. 3 prawa wekslowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 37, poz. 282) i art. 77 ust. 3 prawa czekowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 37, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Odpisy protestów weksli i czeków, jak również wypisy weksli i czeków (art. 94 prawa wekslowego i art. 77 prawa czekowego) mogą być zniszczone po upływie lat czterech licząc od końca tego roku, w którym protest został sporządzony.

§ 2. Zniszczenie dokumentów wymienionych w § 1 może nastąpić wyłącznie bądź przez ich sprzedaż do sprzerobienia na masę papierową, bądź przez spalenie.

§ 3. O oddaniu do zniszczenia należy zaznaczyć w księdze protestów; jeżeli księga taka nie jest prowadzona, należy sporządzić protokół zniszczenia.

§ 4. Spalenie dokumentów winno być dokonane w obecności osoby, delegowanej przez notariusza, zarządzającego archiwum notarialnym

lub naczelnika urzędu pocztowego (agencji pocztowej).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: W. Grabowski

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr. 90, poz. 627).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o izbach rozrachunkowych.

Na podstawie art. 107 prawa wekslowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 37, poz. 282) i art. 84 prawa czekowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 37, poz. 283) zarzadzam co następuje:

§ 1. Izby rozrachunkowe przy oddziałach Banku Polskiego uznaje się za izby rozrachunkowe w rozumieniu prawa wekslowego i czekowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Nr. Wet. 12/c/19.

W gminie Pniówek stwierdzono urzędowo wściekliznę u psa nieznanego pochodzenia.

Pszczyna, dnia 1 grudnia 1936 r.

Za Starostę:
(Dr. Leśniowski)

Nr. Wet. 12/c/20.

W gminie Miedźnej w zagrodzie Jadwigi Plewni stwierdzono u jednej świni wściekliznę.

Pszczyna, dnia 2 grudnia 1936 r.

Za Starostę:
(Dr. Leśniowski)

OBWIESZCZENIE

W dniu **11-go stycznia 1937r. o godz. 16-tej** wydzierżawi się w tutejszej gminie w biurze Urzędu Gminnego

polowanie gminne

gminy Bzie Dolne

o obszarze 1400 mórg magdeburskich najlepiej ofiarującemu.

Niżej podpisany zastrzega sobie wolny wybór oferenta bez względu na oferowaną cenę.

Warunki dzierżawy są wyłożone od 10. grudnia 1936 r. do 5. stycznia 1937 r. w Urzędzie Gminnym.

Bzie Dolne, dnia 5. grudnia 1936 r.

Przełożony Spółki Łowieckiej:
(—) Brzeżek Jan
Naczelnik gminy,

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

WALNE ZGROMADZENIE

członków podpisanej Spółdzielni odbędzie się **w wtorek, dnia 29 grudnia 1936 r. o godz. 13-tej** w sali „Polskiego Domu Ludowego" w Pszczynie wejście z ulicy Nowy Targ z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego.
2. Ukonstytuowanie biura i odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności i rachunków za rok 1935, przyjęcie bilansu i udzielenie absolutorium Zarządowi i Radzie Nadzorczej za rok 1934 i za rok 1935.
4. Uchwalenie pokrycia strat za rok 1935.
5. Sprawa dalszego istnienia Spółdzielni, albo uchwalenie likwidacji co do warunków umieszczonych w § 42 obecnego statutu Spółdzielni.
6. Zatwierdzenie budżetu na rok 1936.
7. Oznaczenie wysokości sumy zobowiązań, jakie Spółdzielnia może zaciągać.
8. Wybór Rady Nadzorczej.
9. Zmiana § 50 statutu dot. Ogłoszenia.
10. Wnioski bez uchwał.

Następne Walne Zgromadzenie członków spółdzielni odbędzie się dnia **12 stycznia 1937 r.** na tej samej sali pod warunkami umieszczonemi w § 42 statutu.

Porządek obrad jak pod punktem 1, 2, 5 i punkty niezałatwione z poprzedniego zebrania.

Ze względu na § 42 nowego statutu Banku obecność wszystkich członków jest wymagana.

BANK LUDOWY
Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością
w PSZCZYNIE.

Rada Nadzorcza: Szoppa, prezes.